

Internationalt træf i Belgien

Tekst af Hans Bräuner-Osborne

Billeder af Ewa Rogos og Hans Bräuner-Osborne

Som den opmærksomme læser måske noterede sig under "Nyheder" på hjemmesiden, blev der i september måned annonceret at to belgiske klatreforbund indbød til internationalt klatretæf den 5.-6. oktober.

Første reaktion da jeg læste om det var: "kan man overhovedet klatre i Belgien?". Er der ikke ligeså fladt som hjemme i Danmark? Bozena Kaminski var dog hurtig på aftrækkeren og eftersøgte en makker til at tage derned med, og da jeg ikke havde andet at lave den weekend bed jeg på krogen. Om ikke andet havde man jo hørt mange historier om belgisk øl, så helt spild af tid kunne det da umu-

ligt blive! Det lykkedes os at overbevise Ewa Rogos og Peter Harremöes om at det var et hit, så vi vandt fripladserne og var klar til at køre de 2 x 1000 km på en weekend, da Bozena blev syg og meldte afbud dagen før afgang... lidt kritisk da vi skulle køre i hendes bil og da kun hun og jeg havde kørekort. Hun tilbød dog, at vi gerne måtte låne bilen, men udsigten til selv at skulle køre 2000 km inden for godt to døgn var dog ikke så tiltalende, så vi var tæt på at aflyse. Men klubaftenen i Løvstræde blev brugt til at lede efter en frivillig (med kørekort!), som havde lyst til at tage til Belgien med 16 timers varsel.... På forhånd en tilsyneladende håbløs opgave, hvis det ikke lige havde været for Rune Klausen, der til vores store forundring og glæde slog til uden betænkningstid! Så fredag eftermiddag fyrede vi den af ned gennem Tyskland og ankom til vores destination ved 2-3 tiden om natten. Vi havde jo egentlig forventet at ankomme til et sted med liv og trængsel af alle de internationale deltagere, men i stedet kom vi til et hus med et skilt på døren med henvisning til vores værelse..... der var stille som graven, men gode senge som vi hurtigt fandt ned i.

Næste morgen blev vi vækket ved 8 tiden til stort morgenbord. Og her kom den store overraskelse: vi var det inter-

Peter Harremöes på en rute i området Dave. Peter brød sig ikke om boltplaceringen, hvorfor der lige blev smidt et par ekstra kiler i ruten før cruxet.

nationale indslag i deres træf! Et par andre lande havde tilmeldt deltagere, men de var ikke dukket op - og de kom faktisk aldrig. Så vi fik en kongelig modtagelse og blev i det hele taget opvartet efter alle kunstens regler hele vejen igennem.

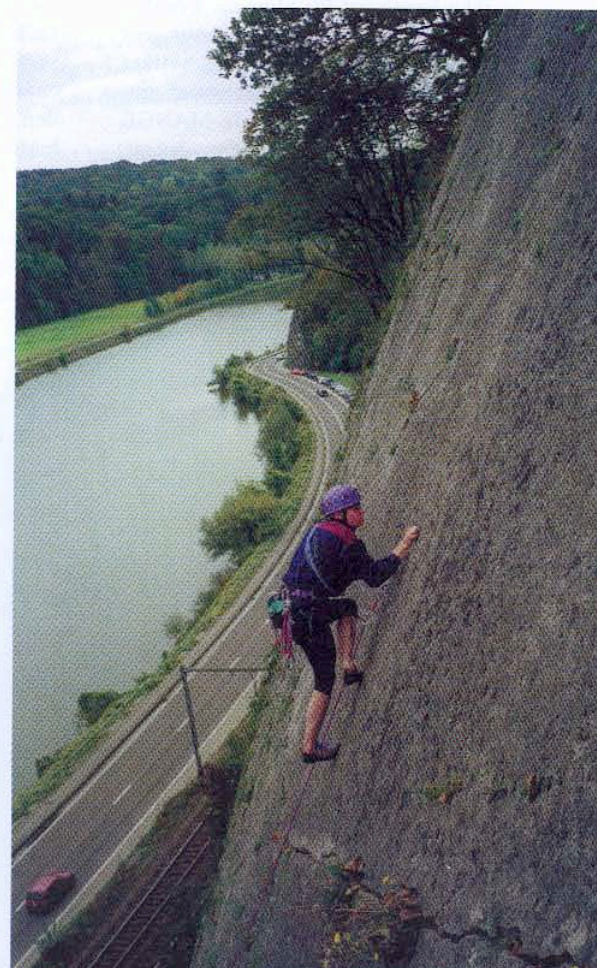
Den første dag havde de planlagt, at vi skulle klatre i området Yvoir: kalksten med 110 boltede ruter i 15 til 55 meters længde i varieret sværhedsgrad (2 til 6c). Det viste sig at være udsøgt klatring. Vi fik udleveret topos og fik endvidere stillet en af Belgiens bedste klatrere til rådighed som guide! Da Ewa var lidt rusten efter et par års klatre pause og jeg var ret ny i klatre verdenen, snupede vi hurtigt guiden, mens Peter og Rune hurtigt fik sko og seler på og røg op af klipperne. Ewa og jeg havde stor fornøjelse af guiden der gav os masser af gode råd og røverhistorier!

Efter nogle opvarmningsruter kom vi hurtigt frem til stedets perle, Dalle Impériale sektionen, som er et stort slab med 50-60 meter ruter i forskellige sværhedsgrader. Super gode slabruter, hvor der også var en særlig interessant rute: Le Grande Diedre, med skiftevis bridging, layback og lidt slabklatring. 50 m vedvarende og teknisk femmerklatring, der kunne få superklassiker-status overalt. Der var også et nyåbnet lille let 7b slab, men desværre begyndte det at regne

netop som vi skændtes om hvem der skulle have æren først.....

Om aftenen serverede vores værter en dejlig 3-retter menu, hvorefter vi fik dem overtalt til at vise os byens bar og de berømte øl! De kan også anbefales, dog bør de indtages med måde! Det gjorde vi ikke helt, hvilket vi kom til at mærke dagen efter.... Det gjorde det heller ikke bedre, at Rune syntes, vi skulle fortsætte derhjemme på værelset, da baren lukkede! Der opstod en

Peter Harremöes studerer slabbet på ruten "La Dalle Imperiale" (6b+) i området Yvoir

mindre pinlig episode. En af de andre deltagere havde lagt sig til at sove i det rum som vi troede vi havde for os selv, hun var flygtet fra de andres snorken – fra pest til k....., vi opdagede hende desværre først da øllerne var drukket og alle de gamle røvere var fortalt. Det var bestemt ikke morsomt, nej-nej.

Kl. 8 bankede det atter på døren til morgenmad og briefing. Denne dag gik turen til området Dave som ifølge topoen har 180 boltede 15-60 meter lange ruter i sværhedsgraden 3 til 7c. Dette område fandt vi dog ikke så godt som Yvoir - især var vi ikke begejstret for klippens kvalitet. Endvidere var området netop blevet genåbnet efter en længere pause, hvilket gjorde at der var jord på mange af grebene. Og endeligt gjorde de MANGE dueklatter det heller ikke ligefrem lettere. Ja, man kan jo finde på mange undskyld-

ninger for ikke at klatre igennem når man har tømmermænd! Men vi kom da op ad et par ruter inden vi atter vendte snuden hjemad.

Så vi kan nu bekræfte, at man faktisk kan klatre i Belgien, og at de brygger fremragende stærk øl. Vi vil især anbefale området Yvoir, hvor vi blev meget positivt overrasket over klippens/ruternes kvalitet. Dette sted kan især anbefales til 1-2 dages klatring, hvis man alligevel skulle befinde sig på disse kanter. Der findes dog mange andre klatreområder i Belgien (800 ifølge vores værter!) hvoraf mange kan findes på hjemmesiden www.belclimb.net. Interesserede kan få en kopi af topoerne for Yvoir og Dave ved at sende en e-mail til forfatteren af denne artikel (hbo@dfh.dk). Dave-guiden vil også kunne findes på klubbens bibliotek.

Ewa Rogos på Le Grande Diedre (5a+) i området Yvoir